

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Roma (Italien) den 12 september 2008 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Daniela Lotti och Clara Matteucci

(Mål C-396/08)

(2008/C 327/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte d'appello di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS),

Motparter: Daniela Lotti och Clara Matteucci

Tolkningsfrågor

- 1) Är de italienska bestämmelserna (nämnda artikel 7.1 i lag nr 638/83) som innebär att de perioder vid vertikalt deltidarbete då arbete ej utförs inte anses vara pensionsgrundande, förenliga med direktiv 97/81/EG⁽¹⁾ och särskilt klausul 4 om principen om icke-diskriminering?
- 2) Är nämnda nationella bestämmelser förenliga med direktivet och särskilt klausul 1, med avseende på att det däri anges att de nationella bestämmelserna ska underlätta utvecklingen av deltidarbete, klausul 4 och klausul 5, med avseende på att det däri anges att medlemsstaterna bör undanröja rättsliga hinder som kan begränsa möjligheterna att arbeta deltid, med beaktande av det står klart att den omständigheten att de perioder då arbete ej utförs inte är pensionsgrundande utgör ett betydande hinder för valet att arbeta deltid med upplägget vertikalt deltidarbete?
- 3) Kan klausul 4 om principen om icke-diskriminering även anses omfatta de olika slagen av avtal om deltidarbete, mot bakgrund av att vid horisontellt deltidarbete är samtliga veckor per kalenderår, i förhållande till antalet arbetstimmar som ersatts under året, pensionsgrundande enligt nationell lagstiftning till skillnad från vad som gäller vertikalt deltidarbete?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS – Bilaga: Ramavtal om deltidarbete – EGT L 14, 1998, s. 9.

Talan väckt den 17 september 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-401/08)

(2008/C 327/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima och A. Sipos)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 11.1 c i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår⁽¹⁾, genom att de behöriga österrikiska myndigheterna inte har utarbetat en extern plan för räddningsinsatser för all den verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9 i detta direktiv, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 11.1 c i direktiv 96/82/EG anges att medlemsstaterna, med avseende på all verksamhet som omfattas av artikel 9 i nämnda direktiv, ska se till att de myndigheter som medlemsstaterna utsett för detta ändamål utarbetar en extern plan för de räddningsinsatser som skall vidtas utanför verksamheten. De externa planerna för räddningsinsatser ska inte bara innehålla information om återställningsåtgärder på och utanför verksamhetens område, utan även information till allmänheten om olyckshändelsen och om hur man skall förfara vid en olycka. Vidare ska till exempel information till räddningstjänster i andra medlemsstater vid allvarliga olyckshändelser med potentiella gränsöverskridande konsekvenser också inkluderas i de externa planerna för räddningsinsatser.

Föremålet för förevarande talan är fastställandet av att Republiken Österrike har åsidosatt artikel 11.1 c i direktiv 96/82/EG genom att inte utarbetat en extern plan för räddningsinsatser för alla den verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9 i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 10, s. 13.